

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 239/05-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. novembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť J. S., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. J. M., K., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cbi 41/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. S. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. septembra 2005 doručená sťažnosť J. S., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. M., K., ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cbi 41/03.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ si v konkurznom konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 1 K 139/00/75 uplatnil svoju pohľadávku proti úpadcovi KOPASTAV, s. r. o., z titulu nevyplatenej mzdy vo výške 266 680 Sk. V rámci prieskumného pojednávania správca konkurznej podstaty úpadcu poprel časť sťažovateľom uplatnenej pohľadávky v sume 76 286 Sk. Z dôvodu spornosti tejto časti pohľadávky sa sťažovateľ žalobou z 22. augusta 2003 domáhal na krajskom súde „určenia výšky pohľadávky prihlásenej do konkurzu“. Krajský súd rozsudkom č. k. 10 Cbi 41/03-18 z 29. januára 2004 žalobu sťažovateľa v celom rozsahu zamietol. Proti predmetnému rozsudku podal sťažovateľ 9. marca 2004 odvolanie, na základe čoho ho krajský súd 12. marca 2004 vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie. Sťažovateľ 21. marca 2004 požiadal krajský súd o oslobodenie od súdneho poplatku a krajský súd uznesením č. k. 10 Cbi 41/03-24 z 8. apríla 2004 žiadosti sťažovateľa nevyhovel a oslobodenie od súdneho poplatku mu nepriznal. Podľa tvrdenia sťažovateľa: „*Sťažovateľ sa proti uzneseniu Krajského súdu neodvolal.*“

Sťažovateľ navrhoval, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľa J. S. súdnu ochranu upravené v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 10 Cbi 41/03 bolo porušené.

Súd priznáva sťažovateľovi podľa článku 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky finančné zadostučinenie vo výške 231 000,- Sk.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namietal porušenie ním označeného základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cbi 41/03. V tomto konaní rozhodol krajský súd rozsudkom z 29. januára 2004, proti ktorému sa sťažovateľ 9. marca 2004 odvolal. Následne krajský súd výzvou z 12. marca 2004 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie, na základe čoho sťažovateľ podaním z 21. marca 2004 požiadal krajský súd o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku. Krajský súd žiadosti sťažovateľa nevyhovel a uznesením z 8. apríla 2004 mu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Keďže sťažovateľ sa proti predmetnému uzneseniu neodvolal a ani súdny poplatok podľa zistenia ústavného súdu nezaplatil, krajský súd uznesením z 24. mája 2004 konanie vo veci vedenej pod sp. zn. 10 Cbi 41/03 zastavil a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16. júna 2004.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom

ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Sťažnosť sťažovateľa z 2. septembra 2005 bola doručená ústavnému súdu 7. septembra 2005. Od 16. júna 2004, keď uznesenie krajského súdu sp. zn. 10 Cbi 41/03 z 24. mája 2004 nadobudlo právoplatnosť, uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (§ 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. novembra 2005